

ERA.T-76.1.2202

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU RIIKLIK EHITUSKOMITEE
VABARIIKLIK RESTAUREERIMISVALITSUS

P-2378

OBJEKT: Tartu vanalinna kaitsetsoon

ŠIFFER NR.

TELLIJA: ENSV MN Riiklik Ehituskomitee

TEOSTAJA: Vabariiklik Restaureerimisvalitsus

Arhitektuuri-ajalooline õiend
hoonetele Ülikooli t. 16 ja V.Kingissepa t. 14/16

Juhataja: Ü.Puustak
Peainsener: K.Aluve
Peaarhitekt: *[Signature]*
Projekt-jaoskonna
juhataja: A.Joonsaar

Peaspetsialist v.t.t. N.Raid
ajaloo alal:

Peaspetsialist
arhitektuuri alal:

Projekti
peainsener: R.Parts

Objekti autor:

TALLINN 1975

Hooned Ülikooli tn. nr. 16 ja V.Kingissepa tn.
nr. 14/16 (kr. 43, 161, 154 ja 227^a).

Kuna A.Lätte (end. Lossi) tänavा osа on varem ajaloolises öiendi^s vaadeldud,¹ jäid käesolevasse krundid krepostinumbritega 43, 161, 154 ja 227^a, vastava Ülikooli tn. (Kraemerstrasse) lõigu ja Ülikooli peahoone süd-külje vastas olevate ehitistega V.Kingissepa tänaval (end. Väikese Maarja, hiljem Jakobi tn. ja ^{Sus}G.Adolfi tn.).

Ülikooli tn. nr. 16 maja pikk front koosneb tegelikult kahest pisut erinevas stiilis ehitatud klassitsistlikust hoonest. Selle kesklinna krundi nr. 43 lõplikku kujunemist ja hoonestuse arengut on võimalik jälgida cā 300 aasta jooksul.

Kraemerstrasse alguses vasemat kätt, suunaga Jaani kiriku poole, on rootsiaegsel linnaplaanil cā 1650.aastast² märgitud kaks suuremat maatükki. (Foto 1). Esimese pikikülg ulatiese oma kulgeb Kramerstrasse aares, tub Lossi tänavat pidi ülesse, jätkes enne järgmist pöiktänavat vaid pisut ruumi selle nurgal asuvale väikesele krundile, millele on peale märgitud "Arm(en) Haus". Vaestemajale oli see hästi põhjendatud koht, kuna praeguse peahoone kohal kõrgus siis Maarja kirik ning vaestel-vigastel oli käepärast minna portaali ette almuseid paluma. Esimeste kruntide omanikuks on

1 VRV P-1371, E.Parek, Ajalooline öiend A.Lätte tänavा kohta Tartus. Tallinn 1973

2 RAKA f. 2623 n. 1 s.-ü.2050 l. 51, 52.

plaanile märgitud "... Helwichs Erben" (Helwigi pärijad). Nende kaks krunti ulatuvalt Lossi tänavaga kokku jooksva (ilma nimeta) tänavani välja.

Vana Maarja kiriku ümbruse topograafia on raskemaid küsimusi vanas Tartus ja viimaste sajandite jooksul tundmatuseni muutunud. Umbes sellel kohal asub praegu ülikooli 1809.a. valminud peahoone veelgi hiljem juurde ehitatud tiibadega. Vasema tiiva kõrval kulgev Väikese Maarja, hiljem Jakobi (nüüd V.Kingissepa) tänav oli vaadeldud krundil alles projekteerimisstaadiumis ning oli möeldud Küütri tänavale jätkuna Toomemäe suunas. Selle ääres Lossi tänavale asus kolmnurkne ala nimetusega "Vllrichs wurst". (Seejuures tuleb märkida, et tolleaegsed tänavad ei olnud nii kindlalt piiritletud ega täpsete nimedega nagu praegused).

Kraemerstrasse vastaskülg (ost) oli keskaegsema ilmega, sest oli jagatud tervelt seitsmeks krundiks, mille kitsaskülad omaaegsete viilkatustega flankeerisid tänavajoont.

1786.a., mil Tartu krundid varustati püsivate krundinumbritega, said maaomandid Kraemerstrasse vasemal poolel numbrid 42 ja 43. Krepostinumber 42 jäi valdavalt Lossi tänavale äärde ja on selle all käsitletud. Nr. 43 ulatus eelmise kõrvalt Küütri (V.Kingissepa) tn. vastasnurgani, kusjuures 1650.a. plaanil oli märgitud tänavala algus jäanud samasse kuni 1780. aastani.³

1775.a. osaline Tartu kindluse plaan ^{3a} näitab vaadeldavat kvartalit ja ülikooli peahoone endist maa-ala. (Foto 2).

---

³ Tartu plaan 1780.a. *УГБУА* ф. 349 он. 12 г. 4696

^{3a} *УГБУА* ф. 349 он. 12 г. 4677

Sellel on veel märgistatud kontuurjoonega Maarja kirik (tollal vare) ja sellest Toomemäe poole suur tume piklik ehitis - inseneride komando poolt sinna projekteeritud arsenal, mille müür ulatus Kraemerstrasseni välja. Nendel aladel on näha ğer-ve rida müüriga piiratud erakrunte, mis pidid minema sundvõõrandamisele. Sama on vaadeldava kvartali osas (fotol keskel) kehtiv. Majad hinnati ning kavatseti lammutada.

Kuid 1775.a. kesklinna hävitavas suures tulekahjus pole-sid ka need hooned Kraamipoodnike tänaval, lõigus Lossi täna-vast kuni Munga tänavani. Vaadeldavas algusosas jää keskele maja vanade kivivaremete ase, endisele vaestemaja krundile väikene hävinud kivihoone ja pöiktänava äärde selle naabrusse puithoone vare. Plaanil, mis varustatud seletustega pölenud hoonete kohta 1775.a.,³ pole varemete müürilõigu omanikku märgitud, nurgahoone oli kuulunud kaupmees Treuer'ile, järgmine pöiktänaval kodanik Reich'ile. 1777.a. oli üles ehitatud vaid Lossi tänavu nurgal asuv maja.⁴ 1780.a. oli olemas ka tänavalõigu keskkohas pikk hoone. Küütri tänavu vastasnurk (vaeste-maja krunt) oli veel varemeis.⁵

18.sajandi esimesel poolel olid krundi omanikeks järgmi-sed isikud: 1729.a. Quist, siis Dellingshausen ja Tunzelmann.⁶ Sajandi keskpaigas oli raeliige ja apteeker Samuel Linck ühen-danud oma krundiks mitmeid maavaldisi - kaks päriskrunti, neist üks varem kingsepmeister Reich'i omand väikese tänavu ääres,

---

4 UIBUA f. 349 on. 12 g. 4685

5 " " " g. 4696

6 RAKA f. 995 n. 1 s.-ü. 25249 l. 5, 6, 10.

mis viis valli poole ja üks väike kroonukrunt.⁷ Lincki tütar Christina oli abielus raeliikme Diedrich Heinrich Wilckeega, kellele krunt läks 1766.a. Kindral Villebois' poolt tehtavate Tartu kindlustustööde käigus jää Wilcke krunt samal kümnen dil nende maavalduste hulka, mis kuulusid võrandamisele. Sinna Maarja kiriku west-osa kohale planeeritud suure arsenali alla läks terve rida maaomandeid koos ehitistega (leskproua Mylius, apteeker Linck - hiljem Wilcke, kingsep Reich, vööttegija Triebel, tisler Weissenborn ja müürsep G.Ivanov). Tänu nendele andmetele ongi teada, et Wilckel oli seal 1774.a. puumaja, ilmselt kivivundamendil, tall, töllakuur, väike ait, vanu müüre ning võlvitud kelder Kraamipoodnike tänavaga ääres. Krundi teised küljed piirnesid Väike Maarja ja Sepa tänavaga ning Reichi platsiga.⁸

Pärast 1775.a. tulekahju ehitas Wilcke Sepa, Maarja ja Kraemerstrasse vahel asuvale suurele maatükile kivist elamu ja körvalhooned, mis valmisid töenäoliselt 1789 (1780.a. linnaplaanil juba olemas).⁵

1781.a. müüs leskproua Christina Wilcke fassaadiga Kraamipoodnike tänavaga ääres asuva kivimaja koos körvalhoonetega ooberst Magnus Johann von Bock'ile 8100 hõberubla eest. On mainitud, et koos lõpetatud lukksepa- ja tisleritöödega (mit der bereits fertigen Schloßer- und Tischler-Arbeit).⁹ 1783.a. on

⁷ RAKA f. 995 n. 1 s.-ü. 1490 l. 1 Verzeichniss der um die alte schwedische Marienkirche belgenen Häuser 5.XII 1762.

⁸ RAKA f. 995 n. 1 s.-ü. 25253 l. 44 ja s.-ü. 25249 l. 10

⁹ " f. 2381 n. 2 s.-ü. 718 l. 4-7 ja

" f. 995 n. 1 s.-ü. 21860 l. 321-326

andmeid, et von Bocki majal on kaks korstnat,¹⁰ 1786.a. on märgitud juba kuus korstnat.¹¹ Niisiis pidi sel aastal juba olema valminud körvalmaja Maarja tänaval nurgal ja 1788.a. limmaplaanil on see ka olemas.¹² Bock ise ei elanudki oma linnamajas, vaid Saare möisas (Sahrenhof).^{13,14} Tema maja krundil nr. 43 hinnati 1790.a. nagu see tollal tavakohane oli kaheksa meistri poolt (müürsepp, puusepp, tisler, lukksepp, maaler, pottsepp, klaasija, plekksepp) ja selle väärthus oli 15926 rbl. 69 kop. Müürimeister Walter töendas, et maja esikülg oli 147 reini jalga pikk ja 45 jalga lai. See vastab praeguse kahe maja Ülikooli tänavale frondile. Veelkordne töend, et mölemad majad juba olemas olid. Head telliskividega völvitud keldrid, esimene korrus völvitud ruumidega ja suure kõõgiga ühel majapoolel (praegu Pedagoogika katedris), beletaaži saalid ja toad "auf das Beste mit Mörtel und Giibs so wohl die Wände als Laagen oder Decken gezieret und abgerieben worden". See kõik tunnistas ehitustööde head kvaliteeti ülikoolipooolsel majal. Ka õuel asuvad hooned nagu tall, töllakuur, jäækelder ning piirimüür olid soliidselt ehitatud.¹⁵

1797.a. hinnati maja uuesti müürimeister J.N.F.Lange poolt - koos körvalhoonete ja ringmüüriga oli selle väärthus nüüd tõusnud 16593 rublale.¹⁵ Voimalik, et vahepeal oli

10 RAKA f. 995 n. 1 s.-ü. 24605 l. 2

11 " " " " " l. 34 p.

12 LTBIAA φ. 349 on. 12 g. 4696

13 1790.a. RAKA f. 995 n. 1 s.-ü. 5386 l. 1-9 p. ja

14 1793.a. " " " s.-ü. 1476 nr. 43

15 RAKA f. 995 n. 1 s.-ü. 5405 l. 1

tehtud täiendusi sisemuses või ka juurdeehitusi.

Kui 18. sajandi lõpul hakkas liikuma Tartu ülikooli taasavamise mõte ning a. 1800 moodustati komisjon selle sisseseadmiseks, siis andis M.J.v.Bock oma Jaani tänaval ääres asuva ma-ja esimese korruse koos suure saaliga ülikoolile tasuta kasutamiseks viieks aastaks.¹⁶ Sellest v. Bocki majast (praegu Ülikooli tn. 16) väljus ülikooli avatseremoonia rongkäik 21. aprillil 1802 kell 10 pidulikule jumalateenistusele Jaani linnakirikusse. Seal andis kogu ülikooli personal ametivande. Avakõned toimusid v. Bocki maja akadeemilises kuuldesaalis, lõounasöök ülikooli kuraatori krahv v. Manteuffeli juures ning avaballi korraldas linna raad. Loengud algasid majas 1.mail.¹⁷ Kuni 1809.a. kasutati maja ettekannete, koosolekute, kogunemiste, jne. puhul.¹⁸ Uue peahoone valmimisel jäi v. Bocki maja ka edasi ülikooli käsutusse, kuid mitte enam peahoone funktsioonis.¹⁹

Maja algset välimust dokumenteerib Aug. Clara 1821.a. ülikoolihoonet kujutav graafiline leht (TKM 1260 G), mille keskosas on vaadeldava hoone osa. Sellel paistab nurgalt 5. akna asemel läbisöiduvärv Jaani (Ülikooli) tänaval, kuna ülikoolihoone vastas oleval küljel pole aknaid, on vaid katuseviilus pööninguaken.

16 Die Kaiserliche Universität Dorpat. Denkschrift zu ihrer 25-ten Feier des 12.Decembers. Dorpat 1827. Lk. 4. F.Bienemann, Der Dorpater prof. G.F.Parrot und Kaiser Alexander I. Reval 1902. Lk. 99-100

17 Е.В.Племыхов, Куняраторский портфельный альбомный Департамент Училищного. №е 1. Портфель 1902 въ Die Kaiserliche Universität zu Dorpat. Dorpat 1852. Lk. 24-27, 49.

18 Smigrodsky album. Etnograafiamuuseum 738:2

19 H.Üprus, Ehitusmalestis Tartus, Ülikooli tn. 16. Tallinn 1965, lk. 3

Läbisöidukaäigu kohal on praegu lukukive imiteeriv kvaaderrustika rikkalikum kui teistel akendel. See näib aga elevat hiljem tehtud, sest 19. sajandi keskpaiga graafilised lehed annavad kõikide akende ümber sama seinakujunduse.

1823.a. sõlmiti pärandusleping M.J.v.Bocki lastelaste (Manteuffel) ja tema abikaasa vahel. 1839.a. müüs omanik Otto von Loewenstren⁸, kes oli abielus Elisabeth Manteuffeliga, krundi nr. 43 koos kivimajaga ja Toomemäel asuva aiaoplatsiga nr. 154 ülikoolile 65000 assignaatrubla eest. Selle ^{hõne} lahendus peahoonele, vastupidavus ja ruumikus sobisid ülikoolis õppijatele sisseseatavaks meeleshutuspaigaks ka ülikooli kuraatori Gustav Kraffströmi arvates. (Foto 6). Maja anti 1841.a. kasutada seltsile "Akademische Mussengesellschaft" (asutatud 1814), mis hoolitses üliõpilaste vaba aja veetmise eest.²⁰ Enne seda tehti ümberehitusi: ühendati ülemisel korrusel kolm tuba saaliks suurusega $44\frac{1}{3} \times 22\frac{1}{6} \times 15$ jalga. Kreiskoolimajast toodi üle selle parkettpõrand, tehti kahe tiivaga klääsuksed, maalitud peegelvölvlagi (Hohlkehle). Ülikoolipoolele tehti uus uks, ehitati trepp ja podium (foto 7), parandati telliskivikastust, värskendati maja väliselt. Nende tööde juures kõrvaldati siseruumidest üks esialgne kaheksa astmega keerdtrepp ja valgetest ilustustega glasuurnottidest sambakujuline (klassitsistlik) tükiahi.²¹ Sisustuseks osteti kroonlühtrid tantsusaalile, 20 laualührit mängutubadele, 5 suurt peeglit, trümmoo, laudu, 9 tosinat tooli, raamatukapp, kardinad 25 aknale, piljard ja klaver. 20.nov. 1839 avati akadeemiline musse hiil-

---

20 RAKA f. 2381 n. 2 s.-ü. 718 l. 11, 19-21, 32.

21 " f. 384 n. 1 s.-ü. 759 l. 5, 42 p., 47-48,
56-58, 63.

gava balliga.²² Seltsile oli osa majast ülikooli poolt tasuta kasutada antud. Selts asutati ja selle põhikiri koostati juba 1814.a.²³ Kolmekünnendate aastate lõpul akadeemiline musse füris suveti Toomemäel asuva Morgensterni aia, mida võisid alates maikuust küllastada seltsi liikmed ja teatud tingimustel ka teised.²⁴

1840.a. lubas ülikoolivalitsus eelmisel aastal asutatud Õpetatud Eesti Seltsile (Gelehrte Esthnische Gesellschaft) ühe suurema esimesel korrusel asuva vaba ruumi majas selle kogude ja biblioteegi paigutamiseks. See oli siis ÕBS-i esimeseks asukohaks. Ühe teise väiksema ruumi sai arhitekt F.A.Königsmann endale korteriks,²¹ kuna tema oli ~~läänne~~^{teinud} ülikooli ehitustööde juhatajana (Baukonduktor) maja remondi. 1845-1847.a. oli maja kliinikuks, sest sel ajal toimus ülikooli kliiniku hoone ehitamine. Aastail 1848-1856 kasutas maja veterinaarkool kuni oma peahoone valmimiseni ülejõel.¹⁸ Pärast selle ärakolimist tuli hoone sisemust uuesti kohandada musse tarvidustele. (Muusikute koor seina külge kinnitatud rôduna, jm.). Majja sai ka rektor korteri.²¹

19.sajandi IV veerandil asus majas Jaani tn. 18 (nurga-poolses hoones) polikliinik²⁵, ka 1908.²⁶, 1923.²⁷ ja 1925.²⁸ aastal; teises oli üheksakünnendail aastail ikka veel akadeemiline musse.²⁹ 1917.a. on pärit hoone I ja II korruse plaanid.

22 RAKA f. 384 n. 1 s.-ü. 741 l. 65-66, 68 p., 71 p.

23 " " " s.-ü. 266 l. 1-6

24 "Dörptsche Zeitung" 1838 nr. 52

25 RAKA f. 2623 n. 2 s.-ü. 12. *Cmcsk zanob.*

26 Nordlivländischer Kalender 1908. Dorpat 1907. lk. 149.

27 Südestländischer Kalender 1923. Dorpat 1922. lk. 116.

28 Estländisch-deutscher Kalender 1925. Dorpat, lk. 435.

29 Kröger, Livländisches Verkehrs-und Adressbuch, B. II, Riga 1892/93 lk. 137.

(Foto 4 ja 5). Ülikooli tänavा kaksikhooonest raekoja poolne kannab 18. sajandi lõpul mõisamajades sageli esinevat kolmeri-saliidilist fassaadilahendust. Elementide rütm ja fassaadil esinevad pilastrid teevad maja silmapaistvalt esinduslikuks. Nii selle välis- kui ka sisearhitektuuris valitses varaklassit-sism terviklikumalt kui teistes Tartu majades. Interjöörid olid kujundatud seinapaneelidega, stukk-lagedega, valgete kah-helahjudega, mis paraku on praeguseks ajaks kõik hävinud. Alu-mise korruse siseustest on säilinud mõned barokk-tahveldiste-ga. Servjoon-võlvid on olemas . Esiküljel on suured aknad seg-mentkaar-frontooniga kroonitud nurgarisaliitidel, lihtsal hoo-vipoolel on vaid üks selline kuueteistkümnne ruuduga aken tei-sel korrusel, ülikoolipooolses otsas. (Foto 8). Muide, samasu-gune aknakujundus esineb vastaskrundi nr. 47 majal Ülikooli tn. 11 läbisöidi kohal, markeerides esiletõstvalt kesktelge.

H.Üpruse andmeil on need ja allkorruse esimese parempool-se akna pilastrikujundus ja ümarkaar 19. sajandi I poolest.³⁰ Suured ja sagedased sisemised ümberehitused (tänavava- ja õue-poolse külje vahele ehitatud pikikoridorid, suurte ruumide eraldamine vaheseintega, säilinud laekarniiside hävitamine) on seotud paljude remontidega ülikooli õppetöö vajadusteks. Kõige hävitavamalt on interjööriga toimitud 50-ndail aastail.

Krunti nr. 161 kirjeldati 18. sajandi keskel kui kröonu-krunti, mis piirnes rootsi surnuaiaga (kord isegi kui Püha Maarja kirikukrunti). Sellele oli lukussepp Johann Martin Hermann ehitانud Krämer-Strasse äärde puust elumaja, õuele tallid, teinud ümber piirdeaia. 31.III 1760 ostis need eelmise

³⁰ H.Üprus, op.cit. lk. 5

omaniku pärijailt rätsep Johann Heinrich Joachim Böning 320 rbl. eest. Pärast tema surma omandas Böningu kuuelt pojalt valduse nende kasuisa rätsepmeister Jakob Rautenberg 1816.a. 2400 assignaatrubla eest. Tema pärijailt ostis omakorda kolleegiumi registraator Joh. Friedr. Vorthmann krundi 1832.a. 3500 assignaatrubla eest; 1856.a. jäi kõik viimase lesele. Klaveriehitaja Otto David Wenzel sai maa, puumaja, kõrvalhooned ja juurdekuuluva aia endale ostulepinguga 16.IX 1859.a. 2900 hõberubla eest. Selle summa hulka kuuluvana märgiti eraldi ka topeltaknad ja võtmed, aga sellest arvati välja aias asuvad viljapuud. Wenzeli maja oli osalt kivi-, osalt puumaja. Ilmselt oli ta teinud ise juurdeehitusi. 1872.a. kuni 1881.a. oli Väike-Maarja tänav ääres asuv maja välja üüritud dr. P. Walterile. Maja esimesel korrusel oli seitse elutuba ja paiknesid majapidamisruumid, ülal algul neli, hiljem viis tuba, mida alumise korrusega ühendas soe sisetrepp.

Wenzeli pärijate käest ostis 30.IV 1920 maja (tollal Jakobi 4) Kambja vallast pärinev Karl Lentsu 108000 marga eest. 5.I 1927 müüs ta selle 1550000 marga eest Aleksander Golubevile ja Sinovi Kusnetsovile, kellet ostis kinnisvara 12.III 1927 Eesti Vabariik Tartu Ülikoolile 15500 krundi eest.³¹ 30-ndatel aastatel asus seal Akadeemiline Anglo-Eesti ühing. Maja oli krundisügavuses ja mitmesuguste juurdeehitustega. (Foto 9).

Tänava lõpul, enne käänakut kunagise Jakobi värava poole, asusid krundid nr. 154 ja 227 (227^a). 18.sajandi keskel oli krundi 154 omanikuks klaasijameister J.G.Zinowsky, kellel oli

seal puumaja. Võlgade töttu läks kinnisvara enampakkumisele ja 1791.a. sai ta kingsepmeistri M.A.Meyeri omaks. 1839 ostis selle prof. dr. P.U.F.Walter koos krunt 227-ga, millel ehitisi polnud.

Vanadeks maaomanikeks osutusid Stackelbergid, kes suutsid töestada, et kuningas Gustav Adolf oli 1626.a. ühe krundi neile annetanud. Sellega ühendasid nad 1730.a. Jacob Helmoldi ja 1758 Gustav Olrau maavaldused, mis asusid Dreyeri plaani järgi kr. 153 ja 154 vahel, saades 1786.a. krundinumbri 154. Stackelbergilt ostis maa 1797 H.D.Brock, 1803 L.A.v.Münich, 1810 leskproua Bock, sünd. Stackelberg. Pikka aega püsiv valdus (alates 1839) prof. P.U.F. Walteri ja tema pärijate käes kuni 1895 läks dr. E.Kengsepale, kes s.a. ehitas krundile kahekorruselise tellismaja (Jakobi ja Väike Maarja tänavu nurgale). (Foto 10).

Tema pärijate käest läks krunt EV Tartu Ülikoolile 1938. a. sundvõõrandamise teel.³² Nimelt oli kavatsus ühendatud ülikooli kruntidele nr. 32 (Lossi tänavu ääres), 154, 161, 227(a) ja 419 püstitada suuremahuline uusehitus ülikooli tarbeks. Neil olevad ehitised läksid lammutamisele. See oli tegelikult kodanliku aja üks viimaseid spetsiaalselt ülikoolile mõeldud tarbehitisi. Projekti tegid 1938.a. arhitektid A.Mielberg ja H.Sultson. (Tartu linna Inventariseerimise Büroo andmeil). Maja nurgakivipanek toimus 5. septembril 1938.a.³³ Esimesel ehitusjärgul valmis Toomemäe poolne (sellega paralleeline) osa. Instituutide hoone kaeti 1939.a. hilissügisel (Postimees 1939

32 RAKA f. 2381 n. 2 s.-ü. 811 l. 1-91

33 N.Raid, Ajalooline õiend kvartali Suurturg-Rüütli-Küütri -Jaani tn. kohta, II osa, VRV Tallinn 1973, lk. 27. Postimees 1939 nr. 242

nr. 285) Vasalemma marmoriga (skulptorite V. Ilusa ja V. Ole poolt). Kahe rea piklike marmorplaatidega kaunistati räästalune osa ja sokliosa. Akende vahel asetati kolmnurksed plaadid, mis omavahel seoti nelinurksele ja mille keskosa pidi hiljem pandama ornamentaalne rosett. Ka raudbetoonist karniis kaeti kunstmarmoriga. 1939.a. algul sai maja katuse alla,³⁴ augustis ja septembris kolis sinna vanast ülikooli hoonest Suurturg 6 Farmaatsia Instituut.³³ Oktoobrikuu algul hakati tegema ülikooli instituutide hoone teise osa rajamistöid, mainitud arhitektide eelprojekti alusel arhitekt H. Kuvasto projekti järgi. Ettevõtjaiks olid Subtschenkov, Podčekajev ja Ko. Lammutati krunt 161 asuvad kaks maja (Akadeemilise Anglo-Eesti ühingu asukoht ja ülikooli teenistujate elamu) ja raiuti maha põlised puud. Keskosa tervest hoonest on mahult suurim (19000 kantmeetrit) ja selles on ka auditoorium/³⁴ 200-le inimesele. Keskosa pikkuseks on 49,3 m; hoone kogu tänavafassaadi pikkus 89 m. Mullatööde tegemisel täideti väljaveetava mullaga botaanikaaias Kroonuaia (Komsomoli) tänaval poolset madalamat osa. Seal asuva allika vesi juhiti Emajõkke,³⁵ Instituutide hoone vundamendi kaevamisel leiti peamiselt G. Adolfi (V. Kingissepa) tänavaa ääres hulk inimluid, mis asetsesid pealmistes kihtides segipaisatult, alumistes liivakihtides aga korrapäraselt. Tähelepanu äratasid kasepuust kaevurakkeid meelde tullev piklik ehitus ja 3 m sügavusel asunud ühest jämedast puust oonestatud kirist.^(?) Leiud tunnistavad endist Maarja kirikut ümbritsenud surnuuaia ulatust.³⁶

34 Postimees 1939 nr. 25, 26. jaan.

35 Postimees 1939 nr. 266, 267, 281.

36 Postimees 1939 nr. 292, 294 (ka foto!)

Hoone aluspõhja uurimisel selgus, et vesi tuli Toomemäe-poolses osas nähtavale kõrgemates kihtides kui Emajõe-poolses osas, valgudes linnapoolsele küljele. Põhjavee kõrvaldamiseks oli vahetpidamata tööl pump. Vundamendi kindlustustöid raudbetoonalusega saadi alata Toomemäe poolelt. Kogu vundament loodeti lõpetada uueks aastaks 1940 (foto 8).³⁷ Samal aastal lõppes ehitustöö arvatavasti kolmanda korruse lagedega. Sõja puhkemise tõttu jäi hoone pooleli ja lõpetati 40-ndate aastate teisel poolel.³⁸

Nüna Rand

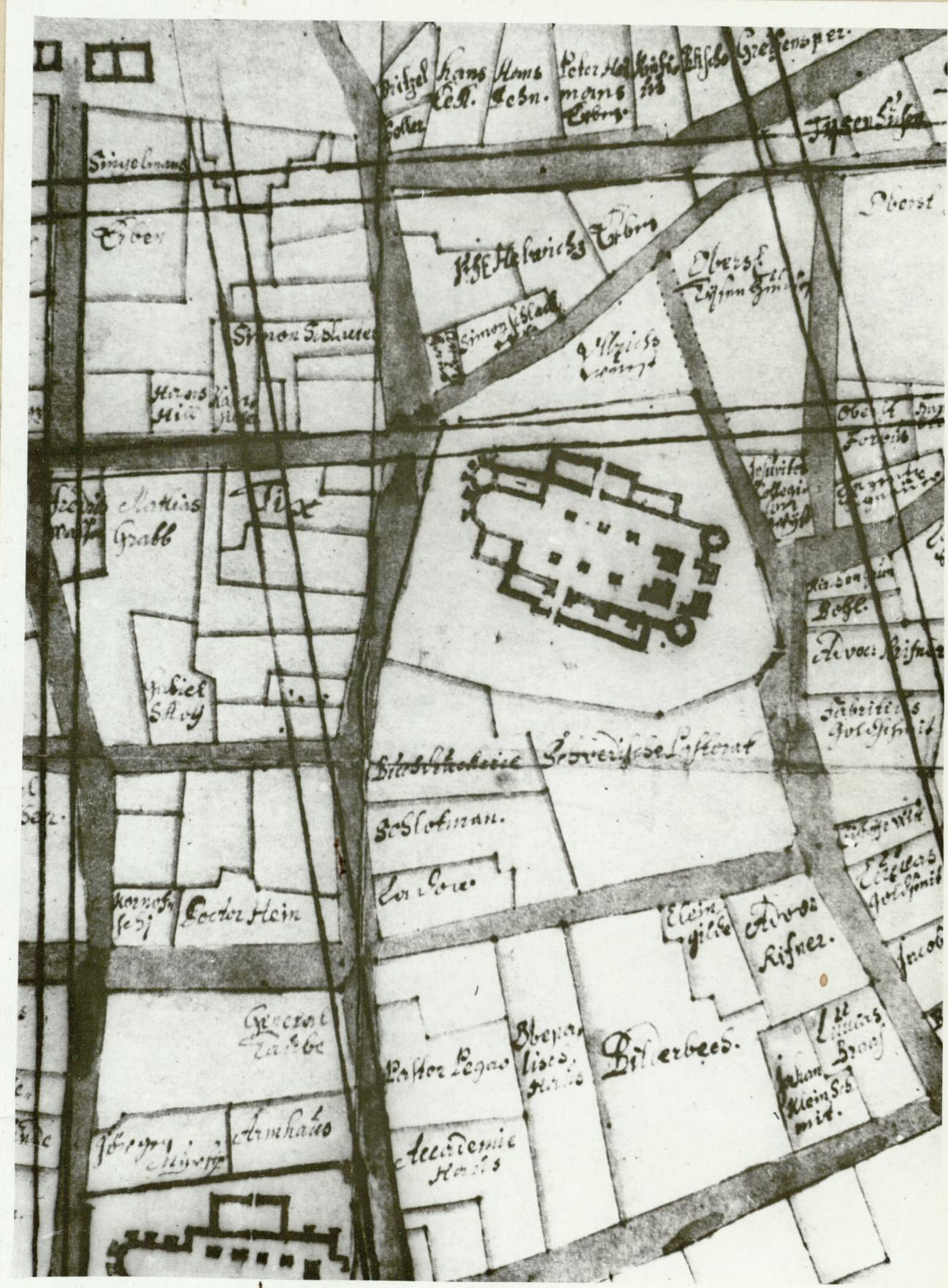
37 Postimees 1939 nr. 301, 354

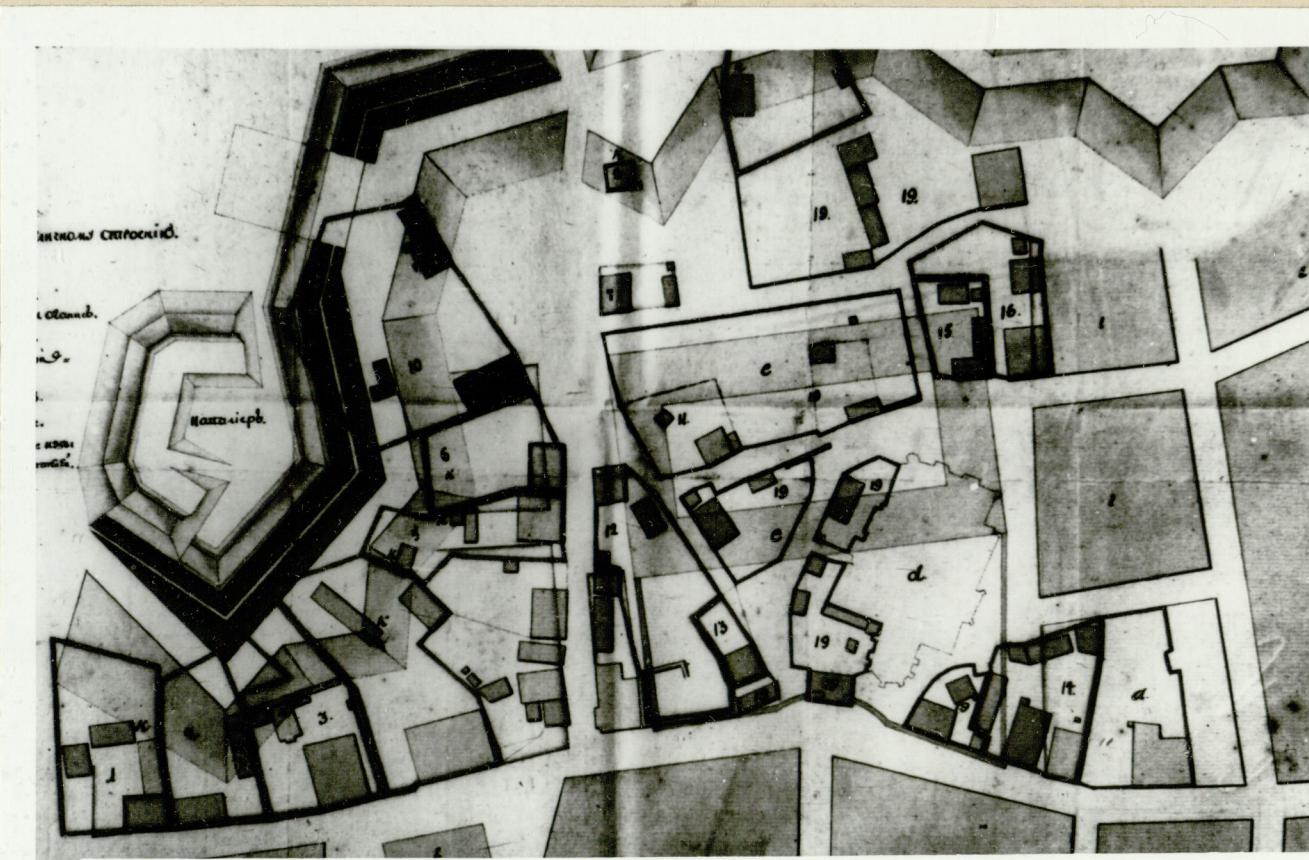
38 Tartu linna Inventariseerimise Büroo andmed.

F o t o d

1. Tartu plaan cā 1650.a.
RAKA f. 2623 n. 1 s.-ü. 2050 l. 51-52
2. Osa Tartu plaanist 1775.a. Maarja kiriku ümbrusega.
3. Kraemer und Kleine Marienstrasse nurgal
(Ülikooli / V.Kingissepa) asuv O.v.Loewensterni krundi
asendiplaan 1839.a. (Anders)
RAKA f. 2100 n. 11 s.-ü. 127 l. 15
4. Ülikooli tn. 16 situatsiooni- ja esimese korruse
plaan enne 1917.a.
RAKA f. 2100 n. 11 s.-ü. 127 l. 19
5. Ülikooli tn. 16 teise korruse plaan enne 1917.a.
RAKA f. 2100 n. 11 s.-ü. 127 l. 19
6. von Loewensterni maja fassaad~ 1840.a.
RAKA f. 402 n. 10 s.-ü. 143 l. 1
7. von Loewensterni Jakobi tn. maja ots (~1850.a.)
Arhitekt Rathhaus.
RAKA f. 2100 n. 11 s.-ü. 127 l. 20
8. Ülikooli tn. 16 tagakülg 1940.a. alguses keemiahoone
vundamendiga.
Tartu Linnaarhiivi neg. 511
9. G.Adolfi tn. 14 (Jakobi tn. 4) Akadeemilise Anglo-Eesti
ühingu asukoht 1930-ndatel aastatel.
TRÜ Kunstiajaloo kabinet 62
10. Keemiahoone alla jäänud Jakobi tn. 6 maja
Tartu Linnaarhiivi neg.
11. Ülikooli tn. 16 fassaad Ülikooli tn. ääres.
Foto: R.Valdre 1973.a.

16

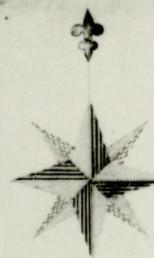
115

CHARFE

von der im 1^m. Haedttheile Doppelsaen der Kramer und kleinen Marienstrasse
belegenen Ueber auf dem Platz auf Erb. Grunde belegenen vom Herrn. Kommer-
zien-Landrat und Ritter Otto von Seewoestern gehörigen und an die Basiliische
Universität verkauften Grundstücken welche aufgemessen, berechnet und zur
Opferfeier gebraucht sind durch den Klopft Hauptzen Kreis. Kurfürstlichen Secretar. Anders
im Jahre 1839.

St. Korbs maz-
tricht

115

Universität Haus

und Gehest Platz.

Juler. strasse.

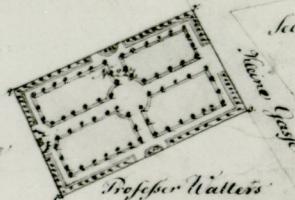
Kleine Marienstrasse.

Dicke Dom. strasse.
vor Schutzschien -

Ecken.

Der kirchhofische

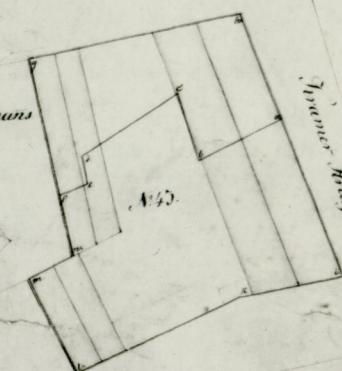
Platz.

Secretar Fortmanns
Raer.

Rauachs Platz.

Die grosse Dom. strasse.

Luitpold. Maas. strasse.

zwischen beiden einer Rute beträgt.

Die oben dargestellten Flächen sind als
Raummaßgrössen in Quadrat Metern ab
gezählt aufzuzeichnen, sofern sie nicht
Doppel. Pla. ist am 8. December 1839.
A. F. Wenzel. Rathsfeld. L. C. L.

Description und Berechnung.

Das kleine Grundstück mit Litra ab
e. d. g. und h. bezeichnet. beträgt

Grundstück
Metres

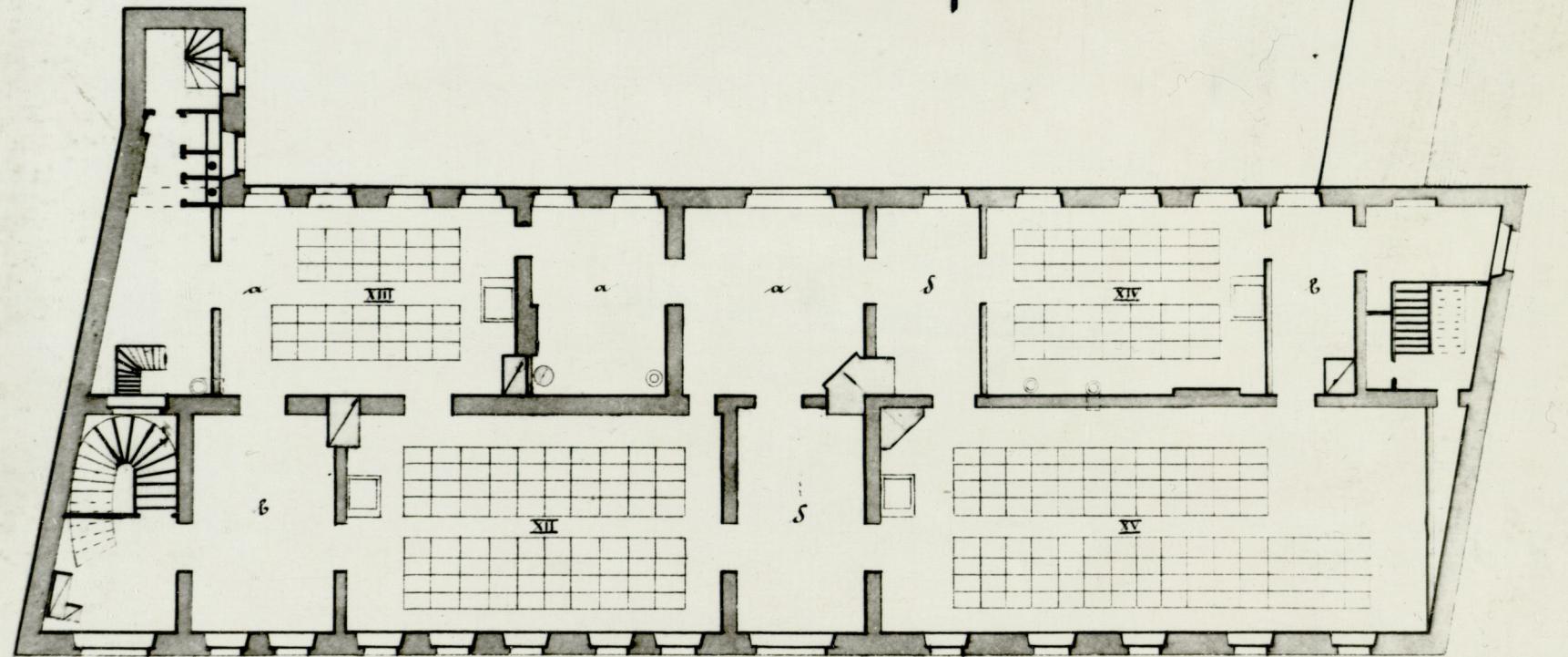
24 20

Das Erb. Grundstück mit Litra a.
i. c. l. m. n. p. beträgt

unweit dasselbst nach der Westseite
belegener mit den
Gartenplatz bis

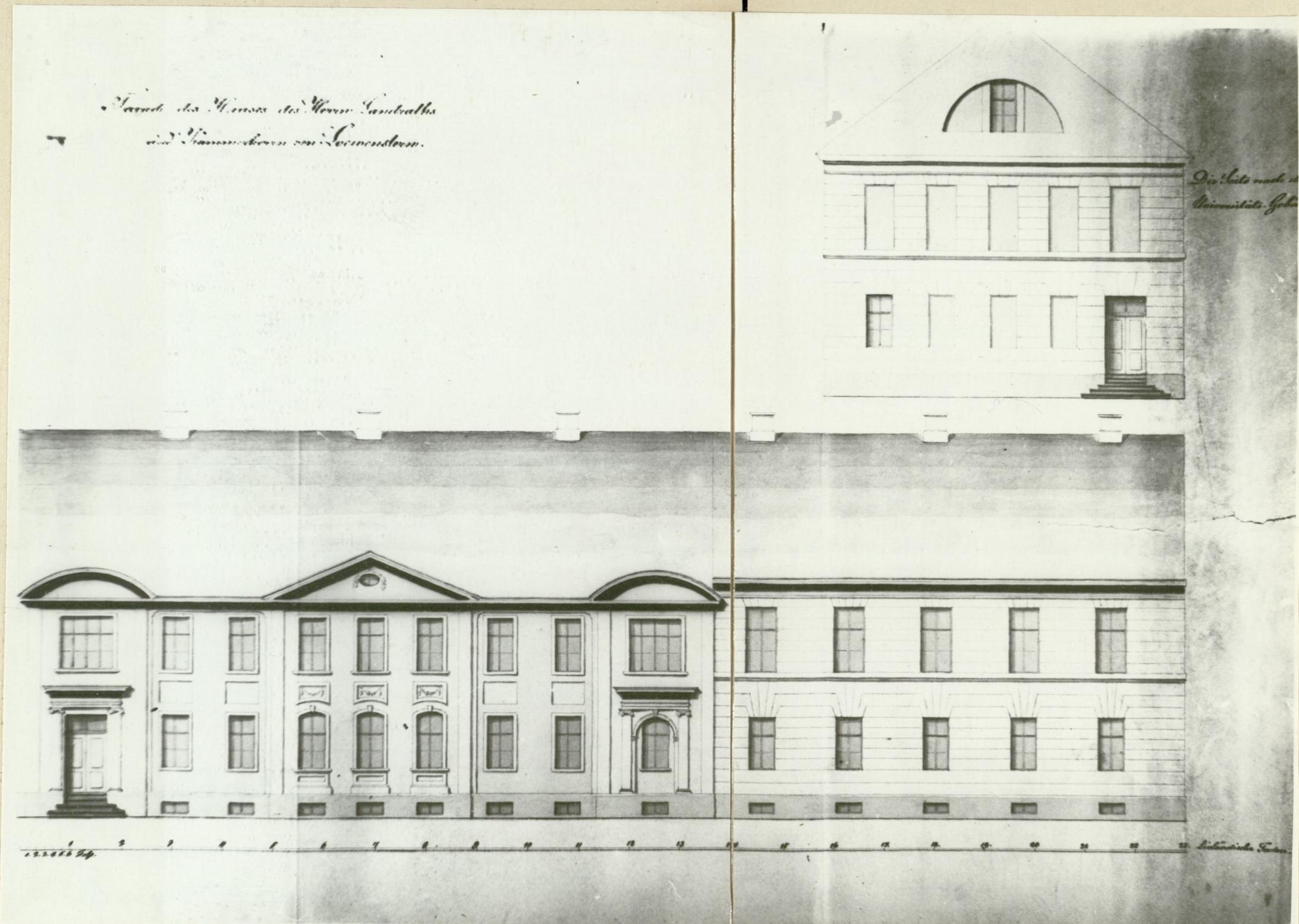
Зда́ние а́удитори́й.

II^{ой} этаж

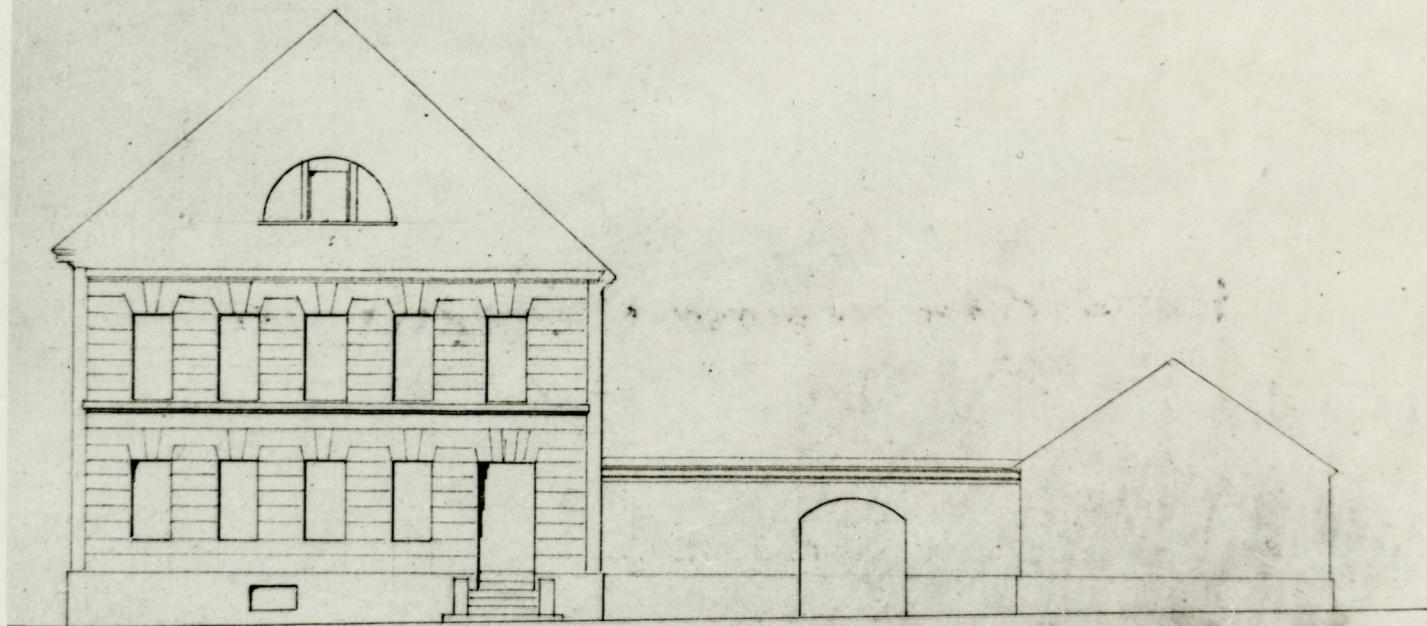
а - памятниками художеств. б - гардероб.

XII, XIII, XIV, XV - аудитории

C. Stenestrand May 1840 Bl. 40 No. 43

XV
Seitenansicht b. o. im jetzigen Zustande.

Architektur
Graf. 1. 2. 3. 4. 5.

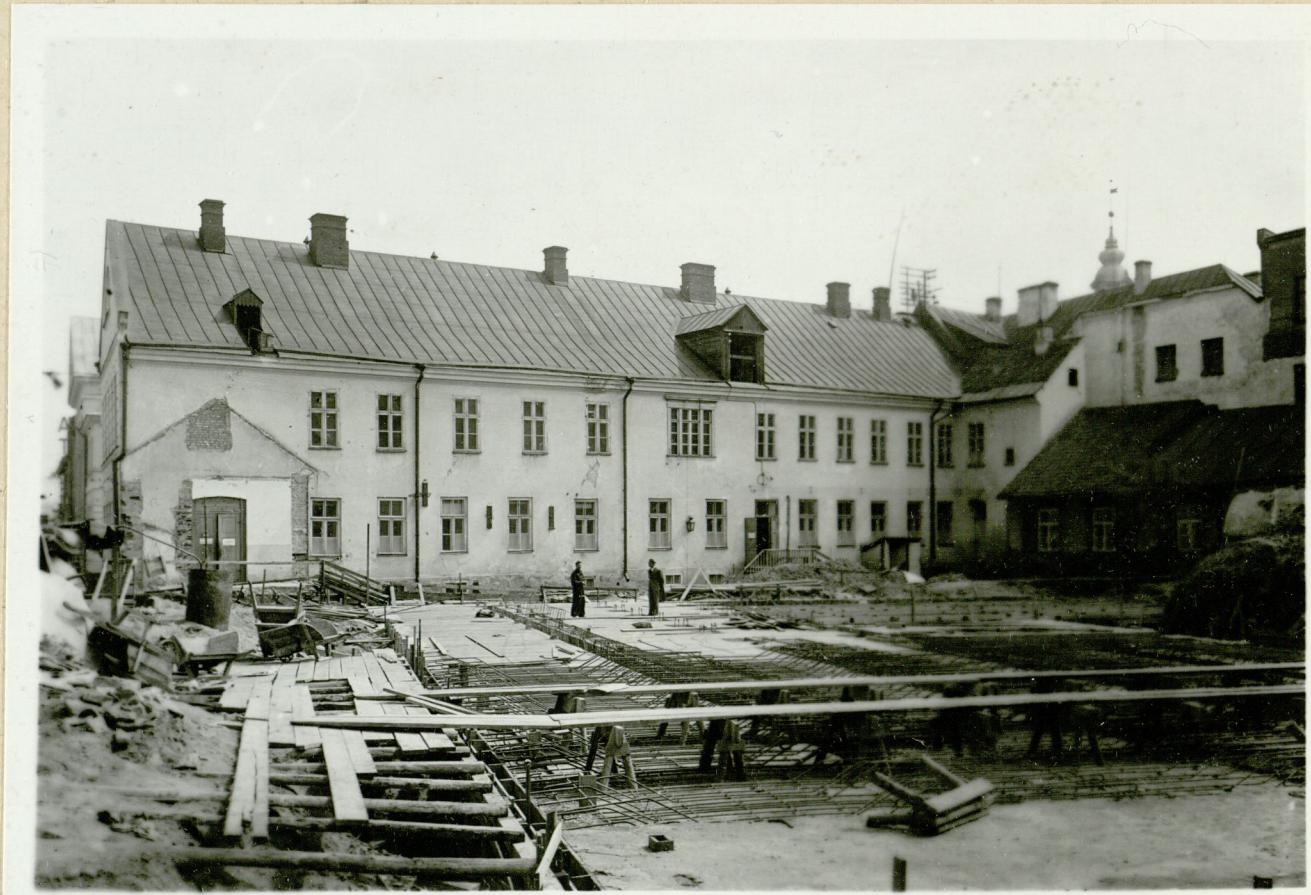
10.

Architektur-Rathhaus
15 Faden.

22

8
Kierulahoonne ehdotusplats 1940 Taittu dramaatt. reg 57

8

23

9. Adolf 14. Praha M. Štěpnička 1930.

9

h6

10. Jaanit. f. Udu pasttuva mõaval enne 1940. a. Tsd. Vruaadi neg.

Oleooli 16. 2. E. Valdu 1973

(10)

